

1. Po kilku godzinach jazdy podró_____ stała się ucią_____liwa i wręcz nudna. W podró_____nych torbach nie zostało już zbyt wiele do jedzenia, a_____oładek domagał się pokarmu. Wzmo_____ony apetyt jest zazwyczaj oznaką zdrowia, ale w tym przypadku świadczyło znu_____eniu. Adam i Grzesiek zabawiali się budowaniem sto_____ka ze zu_____ytych torebek, Ania i Dorota zwie_____ały sobie jakieś sekrety, Honorata i Julia grały w „inteligencję”. Nagły wst_____as i zg_____yt hamulców wyrwał wszystkich z odrętwienia. Z półek pospadały бага_____e, Bo_____ena ude_____yła się w_____uchwę, a Dorota w _____ebra. Najsro_____sze obra_____enia odniósł kierowca, gdy głową wyr_____nął w przednią szybę. Przera_____eni uczniowie _____ucili się do okien, a odwa_____niejsi wyskoczyli z autokaru. W świetle reflektorów uj_____eli dwuro_____ne zwie_____ę, powszechnie nazywane krową, stojące pośrodku szosy i spokojnie prze_____uwające wiązkę trawy. K_____yki i zło_____eczenia nie robiły na krowie najmniej_____ego wra_____enia. Stała i patrzyła na dziwne dwuno_____ne stwo_____enia wymachujące rękami i wydające niezbyt miłe odgłosy. Po chwili odwróciła się i majestatycznie podą_____yła w kierunku przydro_____nego rowu, gdzie znalazła nową porcję po_____ywnej trawy. Po odka_____eniu rany na głowie kierowcy i zabanda_____owaniu jej ruszyli w dalszą drogę.

2. Od samego rana panuje w domu Filipa wielkie zamieszanie. W_____yscy gorliwie sp_____ątają mieszkanie, ponieważ_____ babcia Weronika z P_____czyny p_____yje_____dza w odwiedziny. Babcia jest p_____ewra_____liwiona na punkcie po_____ądków, zawsze dost_____e _____e najmniej_____y pyłek, ka_____dy brud. Mama jeździ odku_____aczem po dywanach, tata t_____epie zasłony i koce, Filip z Ewą ścierają ku_____e z mebli. Nawet Lejek, mały kędzie_____awy piesek, pracowicie zag_____ebuje resztki kości pod swój materacyk. Po dwóch godzinach ucią_____liwej pracy całej piątki mieszkanie lśni i pachnie świe_____ością. Jeszcze tylko ostatnie spoj_____enie na pokoje, ostatnie poprawki i mo_____na czekać na gościa. Mama w kuchni pa_____y herbatę, tata p_____ygotowuje kanapki, a Filip czesze g_____ebieniem Lejka. Dzwonek do d_____wi podrywa w_____ystkich na nogi. To babcia! Na progu stoi listonosz z telegramem: „P_____epraszam, nie mogę dziś p_____yjechać. Będę w p_____yszłym tygodniu. Babcia”. O rany! Za tydzień t_____eba będzie znów sp_____ątać.

3.

Od rana p___eśladował Filipa pech.

W___ystkie p___ygotowania do podró___y były zakończone i rodzina Konopków poszła na pla___ę, aby po___egnać się z mo___em i po raz ostatni p___ejść się b___egiem.

Wiatr ucichł i było bardzo p___yjemnie i ciepło.

Mewy z k___ykiem chwytaly kawałki bułki, które ___ucał im Filip. Zajęty karmieniem ptaków, nie zauwa___ył, że zbytnio zbli___ył się do b___egu.

W pewnej chwili jakaś złośliwa fala b___ydko ochlapała chłopca. P___era___ony i p___emoczony Filip odskoczył gwałtownie do tyłu i cię___ko upadł na piasek.

Mo___ecie sobie wyobrazić, jak śmiesznie wyglądał!

Oblepiony piachem sprawiał wra___enie stracha na wróble.

T___eba było szybko wracać do domu, rozpakować бага___e i p___ebrać Filipa w suchą odzie___.

Mama była rozgniewana nie na ___arty, ale tata i Ewa t___ęśli się ze śmiechu.

Filip równie___ się t___ąsł, ale z zimna.

Ka___dy krok sprawiał mu ból, w zębach żg___ytał niep___yjemnie piasek, trudno mu było się poruszać.

Zły i roz___alony powst___ymał łzy i mę___nie szedł nap___ód.

Nie tak wyobra___ał sobie ostatni dzień wakacji.

4.

Niedziela zapowiadała się bardzo ciekawie.

Pop___edniego wieczoru tata zaproponował wyjazd do lasu na g___ybobranie. Cała rodzina z radością p___yklasnęła pomysłowi taty.

Jak___e miło będzie spacerować pod mod___ewiowym lasie i szukać g___ybów! P___ydadzą się na uroczystą, niedzielną wieczę___ę.

Następnego ranka, gdy tylko b___ask słońca rozświetlił niebo, w___yscy byli gotowi do drogi.

Podró___ nie była ucią___liwa, tote___ weseli i wypoczęci stanęli na b___egu lasu.

Niepot___ebne ___eczy zostawili w samochodzie.

Lejek towa___yszył im w___ędzie. Radośnie czekał na ptaki i obwąchiwał wystające ko___enie.

Filip pilnie pat___ył pod nogi, bardzo chciał znaleźć pierw___ego g___yba.

Kusiły go czarne, doj___ałe je___yny i czerwone borówki. Ewa zbierała liliowe w___osy, a mama i tata ko___ystali ze świe___ego powiet___a i głęboko wdychali sosnowy zapach lasu.

Po t___ech godzinach spotkali się p___y samochodzie.

Filip miał twa___ czarną jak Mu___yn od je___ynowego soku, Ewa potę___ny bukiet w___osowy, a mama i tata roześmiane oczy. W koszykach nie było śladu g___ybów.

Trudno, na kolację będą parówki w ch___anowym sosie i ___odkiewki.

5. Filip ma du___e zmartwienie. Po___yczył od G___ego___a ksią___kę i obiecał oddać ją w ciągu tygodnia. Mija ju___t___eci tydzień i kolega___ąda zwrotu ksią___ki, ale Filip nie mo___e jej znaleźć.

P___eszukał w___ystkie półki, szafy i ró___ne zakamarki. Na pró___no, nigdzie jej nie ma. P___ecie___ nie wyniósł ksią___ki z domu, ani nikomu nie po___yczył!

Je___eli jej nie znajdzie, będzie musiał odkupić inną. Wcia___nie mógł zrozumieć, co się mogło z nią stać.

Ewa za___artowała, że musi iść do wró___ki.

Mo___e ona pomo___e.

Filip cię___ko westchnął. Ale có___ to? Spod materacyka Lejka wystaje jakaś kartka. Ale___ to zagubiona ksią___ka!

Kto ją tam poło___ył?

Czy___by Lejek czytał ?

Pies nieśmiało merda ogonem, prosząc o p___ebaczenie.

Jeszcze nie zda___ył jej p___eczytać, a jest taka ciekawa!

P___ygody Ferdynanda Wspaniałego to pasjonująca lektura.

6. Hej___e na wycieczkę! Ten okrzyk rozległ się donośnie wśród zdą___ających ___wawo w kierunku szkoły. Na uczniów siódmej i ósmej klasy czekał autokar potę___nych rozmiarów, którym mieli pojechać w siną dal, na ___uławy. Honorata już z daleka zauwa___yła Julię mę___nie walczącą z Jurkiem o dwa miejsca obok siebie. Chłopak nieco nadu___ywał swej siły, toteż Honorata chy___o pomknęła naprzód i jak szar___ujący nosoro___ec rzuciła się na Jurka. Ten, zaskoczony nagłym pomno___eniem sił przeciwnika, pie___chnął w drugi koniec autokaru. Zwycię___czynie z dumnie podniesionymi głowami usiadły na przynale___nych im miejscach.

Powoli autokar zapełniał się, zbli___ał się moment odjazdu. W gwa___e podnieconych głosów, wśród popiskiwań dziewcząt samochód powoli i ocię___ale ruszył w stronę ulicy. Gita___ysta Robert zaczął nieśmiało pob___ękiwać i wnet popłynęła znana melodia, którą wszyscy ochoczo podchwycili.

Szybko migały przydro___ne drzewa, zmieniał się pejza___.

Uczniowie odprę___yli się z ulgą, opanował ich wesoły nastrój. Na trzy dni można zapomnieć o gro___ących kłopotach i szkole.

7. Bo__ena uwa__ana była za wielkiego, nienasyconego ob__artucha. Bez p__erwy poszukiwała czegoś do jedzenia. Najbardziej smakowały jej mro__onki i sałatki ja__ynowe, nie gardziła też je__ynami ze śmietaną. Go__ka czekolada była jej najwięk__ym przysmakiem. Często krą__yła w pobli__u cukierni, obserwując wył__one na wystawie pączki z po__eczkową marmoladą, dro__dzowe bułeczki i o__echowe rogaliki. Ob__arstwo Bo__eny nieko__ystnie wpłynęło na jej k__tały, które zaczęły p__ybierać potę__ne rozmiary. Chcąc się p__ypodobać niedawno poznanemu Michałowi, zaczęła uja__miać swój apetyt. Z__alem zrezygnowała z ró__nych smakołyków i rozpoczęła serię __mudnych ćwiczeń gimnastycznych. Coraz częściej odwiedzała stadion sportowy i wytrwale biegała na bie__ni. To te__ na rezultaty nie czekała długo. Ma__enia o wysmukłej figu__e stały się __eczywistością. Honorata z zazdrością i podziwem obserwowała uparte dą__enie do celu kole__anki i pomagała jej zwę__ać spódnice i spodnie. Figura Bo__eny powoli zbli__ała się do ideału. Równie__ Michał zauwa__ył korzystne zmiany i umawiał się z Bo__eną na dłu__sze spacery, pomimo zbli__ających się chłódów i dokuczliwych m__awek.

8. Po szkole krą__yła zatrwa__ająca wieść, że wycieczka najstarszych klas została odło__ona na czas nieokreślony. Wa__nym powodem takiej decyzji było podej__enie, że uczniowie nadu__yli zaufania nauczycieli i b__ydko zachowali się wobec młodszych kolegów. Poni__enie i gro__ąca kara spowodowały przypływ energii u oskar__onych. Zamiast zło__eczyć losowi i __ałośnie się skar__yć na niesprawiedliwość, postanowili przeprowadzić śledztwo na własną rękę. Poniewa__ była to sprawa nader dra__liwa, działać nale__ało ostro__nie i rozwa__nie. Zresztą w ka__dym przypadku rozważa jest potrzebna. Po wielu __mudnych rozmowach i wypytywaniach okazało się, że jest duża rozbie__ność w relacjach poszczególnych świadków. Wobec tak sprzecznych zeznań postanowiono umo__yć sprawę i całkowicie o niej zapomnieć. Znów przybli__ył się obraz wyma__onej wycieczki. Uczniowie zaczęli __etelnie studiować mapy i przewodniki. Chcieli wybrać najciekawszą trasę. Wybór padł na __yzne __uławę i okolice. Wyobra__ali sobie pyszne przygody, czekające na bezdro__ach i drogach północnej Polski. Organizację wycieczki powie__yli Adamowi. Honorata z Julią miały się zająć wyposa__eniem podró__nej apteczki, a Grzegorz i Bo__ena obiecali zaopat__yć wyprawę w odpowiednią ilość ró__norodnych smakołyków. Mimo tylu pomocników cały cię__ar wycieczki spoczywał na wątłych barkach wychowawczyni zwanej przez jednych Szczeżują, przez drugich Piegzą.

9.

Piękna, złota jesień niepostrze___enie zbli___ała się do końca. Liście przybrały brunatny kolor, tylko pojedyncze egzempl___e pyszniły się jeszcze dawną ___ócią i czerwienią. W purpu___e zachodzącego słońca ___ęsa pokrywająca staw mieniła się szmaragdowo. Uliczni handla___e zachwalali swoje towary rozło___one na prymitywnych straganach. Ka___dego dnia pejza___parku ulegał nieko___ystnej zmianie. Spi___owe ___eżby go___ej wyglądały w blasku słońca niż w wieczornym świetle latarni. Julia bardzo lubiła ten cichy zakątek miasta, z dala od hałasu i gwaru. Przeje___dzające tramwaje nie mąciły ciszy, z ___adka pokazywał się jakiś przechodzień. Dziewczynka usiadła na ławce i zaczęła myśleć o zda___eniach tygodnia. Nie wszystko układało się dobrze. Honorata nadu___yła jej cierpliwości i zaufania. Julia po___yczyła jej ___urnal mody nale___ący do mamy i do tej pory nie mo___e doprosić się zwrotu. Zało___enie, że Honorata jest po___adną i ___etelną osobą okazało się fałszywe. Rozbie___ność między wyobra___eniami a ___eczywistością była bardzo wyraźna. Julia cię___ko westchnęła. - Może jestem zbyt wra___liwa? - pomyślała. Najwy___szy czas abym przestała się zadręczać i swoim smętnym humorem zara___ać innych. - Wstała gwałtownie i sprę___ystym krokiem ruszyła w kierunku ulicy. - Gwi___dźę na wszystko! - postanowiła. Od dziś już nie będę taka dra___liwa. Miała nadzieję, że Honorata zmieni swoje postępowanie. Julii zale___ało na tej przyjaźni i nie chciała jej stracić.

10.

W klasie zapanowała cisza, nie mącił jej ___aden najl___ejszy szmer. Wszystkich sparali___owała wiadomość przekazana przez wychowawczynię. Właśnie do ich klasy miał przybyć dziennika___ i przeprowadzić wywiad na temat przest___eganego Kodeksu Ucznia. Mieli wypowiadać swoje uwagi i spostrze___enia i w ten sposób przyczynić się do powstania reporta___u z ___ycia szkoły i uczniów.

Dziewczyny najbardziej interesowało czy telewizja też przyjedzie. Na wszelki wypadek usiłowały dokonać przeobra___enia swego wyglądu i choć w przybli___eniu upodobnić się do gwiazd filmowych. Swym entuzjazmem stopniowo zara___ały chłopców tak, że niktó___y zdecydowali się na ostrzy___enie włosów. Przyjazd dziennika___a przyspo___ył klasie nie tylko sławy ale i kłopotów. Nale___ało ___etelnie się przygotować do spotkania i doło___yć w___elkich starań, aby nic nie zbu___yło ustalonego po___ądku. Michał zabawił się w scena___ystę i uło___ył próbny scenariusz, na postawie którego poszczególne osoby miały zabierać głos w odpowiednim momencie. Jacek głośno zapewniał, że uka___e całą swoją inteligencję w rozmowie z dziennika___em. Spotkanie przebiegło zgodnie z planem, bez ___adnych, więk___ych wpadek.